בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א**', **כ"ד** ב**אלול** תשס"ג (**21** ב**ספטמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

עם האות "**ת**", הגענו היום, **כ"ד ב<u>אלול</u>**, לאות האחרונה באלף-בית שלנו, אך לא לסוף המסע. על כך, בהמשך... ['עולם האותיות']

בסדר ה-א"ב, שכֻנה האות **ש** לאות **ת**. ברם, בדיון התלמודי לגבי סמליותן, מפריד ביניהן עולם ומלואו. שכן, ה-**ש** מייצגת [בין היתר] את ה**ש**קר, בעוד ה-**ת** מייצגת את האמ**ת**. בניגוד לרעיונות המיוצגים באותיות הקודמות, אשר נרמזו ב**ראשי** התיבות שלהם, האמ**ת** מיוצגת על ידי האות האחרונה שבה. דבר זה מרמז לטבעה של האמת: תחילה היא עשויה להיראות פחות מעניינת ומושכת מאשר השקר. אולם, לאחר הניתוח הסופי תתברר האמת, ואף-על-פי שהדבר עלול להימשך זמן רב – סוף האמת לנצֵח.

התלמוד מרחיב את הדיון ושואל [בתרגום מארמית]: "מדוע אותיות המילה **שקר** סמוכות זו לזו באלף-בית, בעוד האותיות המרכיבות את המילה **אמת** מרוחקות כל כך זו מזו – ה-**א** וה-**ת** בשני הקצוות וה-**מ** בתווך?" התשובה היא: "שקרא שכיח, קושטא לא שכיח" – השקר מצוי, בעוד האמת נדירה.

ת מסמלת את **התמימות**, המידה האלוקית, כדרך שהביע זאת דוד המלך: "**הא-ל תמים דרכו...**" [תהלים י"ח 31] אך אל לנו להניח לתמימות שתישאר מידה ממידות הא-ל בלבד. גם עלינו להשתדל להשיג מידה זו, כפי שמצַווה התורה – "**ת**מים **תהיה עם ה' אלוקיך**" [דברים י"ח 13] מילה "**ת**מים" זו פירושה שֶלֵב האדם צריך להיות מלא אמונה בכוח ה', ולא להאמין בכוחות כישוף או באמונות תפֵלות.

ה-**ת** שבפסוק "**ות**כתוב אסתר ... **את כל תוקף לקיים את איגרת הפורים הזאת..**"[אסתר ט' 29] היא **ת** רבתי, המדגישה את אומץ הלב ותמימות-האופי שגילתה אסתר במאמציה להציל את העם היהודי. לאחר נס הפורים, העלו מרדכי ואסתר את המאורעות על הכתב במגילת אסתר. אזי היתה זו אסתר שפנתה לחכמים בבקשה, "**כיתבוני לדורות**" – דהיינו, היא ביקשה ש**מגילת אסתר** תיכלל בין **24** הספרים של כיתבי הקודש. [מסכת מגילה ז'.]

חשיבות ההיתר שנתנו החכמים לכלול את מגילת אסתר בתנ"ך, מודגשת בעובדה שה-**ת** שב"**ות**כתוב אסתר" היא **ת** רבתי, כמו ה- **ת** שבמלים, "**ת**מים **תהיה**...". ללמדינו כי אסתר הגיעה לדרגה כה גבוהה של תמימות ושלימות-אופי, עד שבקשתה "כיתבוני לדורות" נבעה אך ורק מדאגתה הבלתי-אנוכית לעם היהודי. מאחרי פניה זו לחכמים לא הסתתר אף שמץ-מחשבה של רדיפת גדולה וכבוד; כל רצונה של אסתר היה **להבטיח שגם הדורות הבאים יהיו מודעים להשגחתו המתמדת של הכל-יכול.**

מִבֵּין אותיות המילה "**ות**כתוב" נבחרה דווקא ה-**ת** להיכתב כאות רבתי. זאת, כדי לרמז לשתי סיבות שהניעו את החכמים להיענות לבקשתה של אסתר לכלול את ספרה בין ספרי הקודש. ה-**ת** מסמלת גם את ה**ת**שובה וגם את ה**ת**מימות. אסתר, שהנהיגה את עמה והשפיעה עליו לשוב אל ה', הובילה אותו אל דרך השלימות. היא הראתה להם את

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', כ"ד באלול תשס"ג (21 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הדרך לשוב אל בוראם. אסתר לימדה את דורה ואת כל הדורות הבאים כי הבטחון בה' הוא **המגדלור** המאיר לאומה היהודית ומוביל אותה בדרכה הארוכה אל חוף מבטחים.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל